

1922 na pozemcích žalobcových byla Jaffetka, do níž byla však přimíchána i pšenice jiného druhu, jak ozimka, tak i jarka a že oba tyto poslednější druhy jsou méně cenné, což ostatně žalované družstvo připouští, popírajíc však, že pšenice, kterou byly tyto pozemky tehdy osety, byla jimi dodána. Dokáže-li žalobce, že mu pšenice, tam zasetá, byla dodána žalovaným družstvem, provede zároveň důkaz, že tím žalované družstvo nesplnilo smlouvy, nedodavši mu určitý druh pšenice, který koupil, nýbrž směs této pšenice s pšenicí jiného, méně cenného druhu a místo jarky i ozimku, tedy něco zcela jiného. Výsledek setby této směsi, jak jej znalci zjistili, jest toho nejlepším dokladem. Zde nelze říci, že byla koupena a dodána pšenice, že byla smlouva splněna a že jde nanejvýše o plnění vadné, nedostatečné. Podmínkou smlouvy byl určitý druh pšenice. Vadným by bylo dodání pšenice toho druhu, ale špatné nebo horší jakosti — nikoli směsi, v níž jest i pšenice jiného, méněcenného druhu a místo vymíněné jarky i ozimka. Na tento případ nesplnění smlouvy nelze použití předpisu čl. 349 obch. zák. o promlčení nároku z vad jakosti (čl. 347 obch. zák.).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Bezdůvodně vytýká stěžovatel napadenému rozhodnutí nesprávné právní posouzení věci. Jest v jednotlivém případě ovšem nesnadno rozpoznati, zda dodavatel dodal zboží — třebaže vadné, ale přece ještě zboží — objednané, či zda dodal zboží takové, jež nelze míti již za plnění smlouvy, nýbrž zboží jiné, aliud. Než v tomto případě dospěl odvolací soud zcela správně ku právnímu názoru, že zboží, o kterém znalci podali posudek, není již zbožím objednaným, nýbrž něčím jiným. Stěžejním bodem při řešení této otázky jest totiž okolnost, zda rozdíl mezi objednaným a dodaným zbožím jest tak podstatný, že by se při rozumném pojmání stavu věci obchodník ani nepokusil, takovým zbožím smlouvu plniti a také by ani nemohl očekávati, že je odběratel jako plnění smlouvy přijme. Obě jest zajisté v tomto případě vyloučeno, když, jak odvolací soud na základě znaleckého posudku zjistil, strana žalovaná dodala místo jarní pšenice »Jaffet« jakousi směs jarní a ozimní pšenice, jejímž setím vzniká až 50% ztráta zrna a asi 35% ztráta na slámě. Právem tudíž pokládal odvolací soud dodané zboží za aliud.

Čís. 3680.

Nárok na náhradu škody proti zasílateli, ježto neprovedl řádně odesílatelova příkazu, by zboží pojistil, nepromlčuje se ve lhůtě čl. 386 obch. zák.

(Rozh. ze dne 2. dubna 1924, R I 207/24.)

Žalobu odesílatele na zasilatele (speditera) o náhradu škody, ježto zasilatel neprovedl řádně odesílatelova příkazu ku pojištění zboží, p r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e zamítl, ježto byla podána po lhůtě

čl. 386 obch. zák. O d v o l a c í s o u d zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvému soudu, by, vyčkaje pravomoci, ji znovu projednal a rozhodl. D ů v o d y: Žaloba na speditéra promlčí se v jednom roce, ale jen z důvodů, v čl. 386 obch. zák. výčetmo vyjmenovaných, totiž pro úplnou ztrátu, úbytek, poškození, neb opožděné dodání zboží. V žalobě domáhá se sice žalobkyně na žalované náhrady škody za ztrátu (úbytek, poškození) dopravovaného papíru, ale při ústním jednání dne 16. října 1923 prohlásila výslovně, že žaluje z důvodu náhrady škody pro nesprávné provedení pojišťovacího příkazu. Tento náhradní nárok není uveden v čl. 386 obch. zák., nepodléhá tedy tato žaloba promlčení tam stanovenému a posoudil první soud věc po zákonu nesprávně, zamítнув žalobu proto, že je podle článku 386 promlčená. Nutno tudíž rozhodnouti ve věci samé. Odvolací soud tak učiniti nemůže, poněvadž nejsou zjištěny skutečnosti, k tomu nezbytně nutné.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Třebaže správným jest názor stěžovatelů, že by ke sporu bylo nedošlo, kdyby nebylo ztráty (poškození) zboží, žalobkyní straně žalované jako zasílateli odevzdaného, jest tento nejzazší skutkový důvod žaloby přece bez významu pro její právní ráz. Právní ráz žaloby dochází výrazu ve skutkovém přednesu žalobním. Podle tohoto však žalobkyně neuplatňuje nárok na náhradu škody tím, že zboží bylo ztraceno nebo poškozeno, nýbrž domáhá se náhrady škody, která jí prý nastala, protože žalovaná strana prý nesprávně provedla příkaz žalobkyně, by zboží řádně pojistila, pokud se týče, protože se zdráhá plniti svůj závazek, plynoucí z toho, že žalobkyně zboží u žalované samé pojistila. Směřuje tudíž žalobní nárok zřejmě k tomu, by žalobkyně došla náhrady za to, že se jí nedostalo odškodného z pojišťovací smlouvy. Je na snadě, že žalobkyně takto neuplatňuje nárok ze smlouvy zasílatelské vůbec a zejména ne nárok druhu v čl. 386, odstavec první, obch. zák. vytčeného.

Čís. 3681.

Příslušnost dle řu 49 čís. 2 j. n. vztahuje se na všechny nároky nemanželské matky, jež uplatňuje proti nemanželskému otci na základě zákona v řízení sporném, tudíž i na nároky podle řu 1328 obč. zák.

(Rozh. ze dne 2. dubna 1924, R I 209/24.)

Nemanželská matka žalovala u sborového soudu nemanželského otce na zaplacení 2.880 Kč náhrady nákladů slehnutí a 5.620 Kč jako odškodnění dle řu 1328 obč. zák. P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e žalobu zamítl, o d v o l a c í s o u d zrušil napadený rozsudek i s předchozím řízením a odmítl žalobu pro věcnou nepřislušnost soudu. D ů v o d y: Zjištěno jest, že žalobkyně dne 6. února 1919 porodila dítě a že žalovaný uznán byl otcem tohoto dítěte. Žalobou domáhá se ža-